



Asian Research Association



ஈழத்துப் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்தில் புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள்

கலாநிதி ஜீ. கென்னடி அ.*

அ மொழிகள் துறை, கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம், இலங்கை..

The Problems of Survival for the Diasporic Sri Lankan Tamil Society Depicted in the Sri Lankan Tamil Diasporic Literature

Dr. J. Kennedy a,*

^a Department of Languages, Eastern University, Sri Lanka.

*Corresponding author Email: kennedyjeevaretnam@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.34256/ijot2122>

Received: 19-05-2021; Revised: 25-05-2021; Accepted: 26-05-2021 Published: 30-05-2021



Abstract: Diasporic Literature becomes a prominent place in the field of literature. So is to the Sri Lankan Tamil Diasporic Literature. It is because the Sri Lankan Tamil diasporic literature speaks about the identity of the Sri Lanka Tamils who are in the verge of losing their language and culture in the hosting countries where they seek political asylum. The present study analyses the challenges faced in the life of the displaced Tamils. Also, this study explains not only the emergence of the new life condition when the large number of Tamils displaced from Sri Lanka during the ethnic conflicts broke out after 1980'S and the challenges, and oppression that they underwent in the aspect of family, profession, education, language, and culture as they have been put into the new life condition as political refugees, but also asserts the fact that the diasporic literature is the social documentation to expose such vulnerabilities of the diasporic victims. Therefore, the present study arrives at a conclusion that there.

Keywords: Sri Lanka, Tamil Diaspora, Diasporic Literature, Tamil Society, Culture, Identity.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

புலம்பெயர் இலக்கியமென்பது தற்போது முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒன்றாக உள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய செல்நெறியில் ஈழத்துப் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியங்கள் முக்கிய கவனிப்புக்குரியனவாகவுள்ளன. இவ்விலக்கியங்கள் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழ்ச்சமூகத்தின் வாழ்வியலை எடுத்துக்கூறுகின்ற வகையிலும் ஈழத்து இலக்கியத்திற்குப் புதிய உள்ளடக்கத்தை தந்த வகையிலும் முக்கியமானவையாக அமைகின்றன. இந்நிலையில் இவ்வாய்வு ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த புகலிடத் தமிழர்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் சிக்கல்களை புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களது இலக்கியங்களை அடிப்படையாக வைத்து ஆராய்கின்றது. இதன்பொருட்டு புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்கள் தேடிப் பெறப்பட்டு, பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு சமூகவியல் மற்றும் விவரண முறையியல்களுக்கு அமைய ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. என்பதுகளுக்குப் பிந்திய இன முரண்பாட்டுச் சூழல் காரணமாகப் பெருமளவிலான தமிழர்கள் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்று வாழும் சூழல் தோன்றியமை பற்றியும் அவ்வாறு சென்றோர் புதியதொரு சூழலில் வாழமுற்பட்டபோது அகதி வாழ்வு, தொழில், பண்பாடு, கல்வி, மொழி, குடும்ப அமைப்பு சார்ந்து பல்வேறு வாழ்வியல் சிக்கல்களை எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தமை பற்றியும் அத்தகைய வாழ்வியல் சிக்கல்களை வெளிப்படுத்தும் சமூக ஆவணங்களாக புகலிடத் தமிழ் இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன



என்பதுவும் இவ்வாய்வில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போதைய சூழலில் தமிழர் பண்பாட்டுக்கு முரணாக இளைய சமூகத்தினர் நடந்துகொள்வதைக் கண்டு புலம்பெயர் தமிழர்களின் மூத்த பரம்பரையினர் கவலைகொள்கின்ற நிலை காணப்படுவதையும் எதிர்காலத்தில் தமிழர் அடையாளத்தை நிலைநிறுத்த முற்படும் தமிழரின் எண்ணம் சாத்தியமற்றதாகக்கூடிய நிலையே உள்ளதென்பதையும் இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகின்றது. அத்துடன் எதிர்காலத்தில் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் போக்கு, அவற்றின் பொருண்மை என்பவை மாற்றமடையுமென்பதுடன் புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகத்தினர் அடையாளம் இழந்து, தாம் வாழுகின்ற புகலிட நாடுகளின் பண்பாட்டுக்குள் மூழ்கிப்போகக்கூடிய அபாயமுள்ளதையும் இவ்வாய்வு முடிவுகளாக எடுத்துரைக்கின்றது.

1. முன்னுரை

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர்களது இலக்கியங்கள் முக்கியமானவையாக மாறியிருக்கின்றன. எண்பதுகள் காலப்பகுதியிலிருந்து இலங்கையில் நிகழ்ந்த இனமுரண்பாடுகள் காரணமாக மேற்கைரோப்பிய நாடுகள், ஸ்கன்டினேய நாடுகள், கனடா, அவுஸ்திரேலியா முதலான இடங்களிற்குச் சென்று தமிழர்கள் வாழும் நிலை தோன்றியது. தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், பயணக் கட்டுரைகள், புனைகதை சாரா இலக்கியங்கள் என பல்வேறு இலக்கியங்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் அதேவேளை அவ்விலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளும் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளன. இத்தகைய புகலிடத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழர்கள் எதிர்கொண்ட - எதிர்கொள்கின்ற புதிய அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் இதனுடாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தினை அகலப்படுத்தியனவாகவும் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் புலம்பெயர் சமூகத்தை அறிந்துகொள்வதற்குரிய முக்கிய ஆவணங்களாகவும் இவ்விலக்கியங்கள் உள்ளன. இவ்வகையிலேயே இன்றைய காலத்தில் முக்கிய ஆய்வுப்பொருளாக ஈழத்துப் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியங்கள் மாறியிருக்கின்றன. இதன் தொடர்ச்சியாகவே இவ்வாய்வும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

2. நோக்கம்

இவ்வாய்வு புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகத்தின் சவால் மிக்க வாழ்வியலை எடுத்துரைப்பதை பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக அகதி வாழ்வுக்கு முகங்கொடுத்தல் முதற்கொண்டு பண்பாட்டுச் சிக்கலை எதிர்கொண்டிருக்கும் நிலை வரையான வாழ்வியலை எடுத்துரைக்க முனைகிறது.

அத்துடன் எதிர்காலத்தில் தமிழர் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் வேர்களையும் மெல்ல மெல்ல இழந்து விடக்கூடிய அபாயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட முனைகிறது. தவிர புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் தமிழ்ச்சமூகத்தை எவ்விதம் பிரதிபலித்து எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதை எடுத்துரைப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

3. ஆய்வின் முறைமையும் ஆய்வின் முடிவுகளும்

புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் நிலை எத்தகையது? புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகம் முகங்கொடுக்கும் முக்கிய பிரச்சினைகள் எவை? ஆகிய முக்கிய கேள்விகளுடன் புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள், இது தொடர்பான கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள் முதலானவற்றைத் தேடிப்பெற்று அவற்றைப் பரந்த வாசிப்புக்கு உட்படுத்தி அவற்றிலிருந்து குறிப்புகள் பெறப்பட்டு பின்னர் அவை பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

இதன்படி புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகம் தொழில், கல்வி, குடும்ப வாழ்வு, மொழி சார்ந்து பல சவால்களை எதிர்கொள்வதையும் தமிழர் பண்பாட்டினை நிலை நிறுத்துவதில் எதிர்கொள்ளும் அடையாளச்சிக்கல் சார்ந்த பிரச்சினைக்கு புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகம் முகங்கொடுத்திருப்பதையும் கண்டுகொள்ளமுடிந்தது.

4. புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வும் சவால்களும்

புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ்ச் சமூகம் அகதி வாழ்வு, தொழில் நிலை, பண்பாட்டுச் சிக்கல், கல்வி நிலை, குடும்பச் சிக்கல்கள், ஒடுக்குதல்கள் முதலானவை சார்ந்து எதிர்நோக்கும் சவால்கள் ஆராயப்படவேண்டியனவாகும். அவ்விதத்திலேயே இக்கட்டுரையும் அமைகின்றது.



4.1. அகதி வாழ்வு

புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் அகதி வாழ்வு பற்றிய அனுபவங்கள் முக்கிய பகுதியாக அமைந்துள்ளன. தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வெவ்வேறு நாடுகளுக்கு சென்று அரசியல் தஞ்சமடைந்தபோது அந்நாடுகள் அம்மக்களை வழிநடத்துவதில் வெவ்வேறு நடைமுறைகளைக் கையாண்டன. இதனால் புலம்பெயர்ந்தோர் அகதி அந்தஸ்தைப் பெறுவதிலும் அந்நாடுகளின் குடியரிமையைப் பெறுவதிலும் பல்வேறு துயரங்களை எதிர்நோக்கினர். இத்தன்மை புலம்பெயர் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கிய ஒரு பொதுப்பிரச்சினையாக அமைந்தபோதிலும் சில நாடுகளில் அரசியல் தஞ்சக்கோரிக்கை பெறும்பொருட்டு தமிழர்கள் முகாங்களுள் முடங்கிக் கிடந்து அனுபவித்த துயரங்கள் மிகக் கடினமானவையாகும். அகதியாகத் தங்கவைக்கப்பட்ட தமிழர்கள் தஞ்சக்கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமையினால் முகாங்களிலே முடங்கிக் கிடக்கவேண்டியிருந்தது. அத்துடன் தங்க வைக்கப்பட்ட இடத்தை விட்டு வெளியே உறவினர்களின் வீடுகளுக்கோ அல்லது வேறு இடங்களுக்கோ செல்லமுடியாத நிலையும் காணப்பட்டது. இதனை பார்த்திபனின் 'கனவை மிதித்தவன்' முதலான புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

ஜேர்மனி போன்ற நாடுகள் அகதிகள் தொடர்பில் மேற்கொண்ட இறுக்கமான சட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக அங்கிருந்து வேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து செல்வதில் தமிழர்கள் ஆர்வம் காட்டினர். குறிப்பாக அதிகமான தமிழர்கள் ஜேர்மனியினூடாகவே அரசியல் தஞ்சம் தேடிச் சென்ற போதிலும் அவ்வாறு சென்ற அனைவரும் அங்கு நிலைத்திருக்கவில்லை. கனடா, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டனர். இவ்வாறு வேறு நாடுகளுக்குச் செல்வதிலும் பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்கினர். பார்த்திபனின் 'தெரியவராதது' சிறுகதை ஜேர்மனியில் தஞ்சமடைந்திருந்த பாலகிருஷ்ணன் ஜேர்மனியில் நிருவாகக் கெடுபிடிகள், போதிய சம்பளமின்மை போன்ற காரணங்களால் கனடா போக ஆசைப்பட்டு பலமுறை முயன்று கைதாகி பின்னும் ஆசை தீராது, அமெரிக்க கறுப்பினத்தைச் சேர்ந்த 'கிறிஸ்டோபர் பிலிக்' என்பவரின் அடையாளத்துடன் பயணமாகி, சென்ற விமானம் வெடித்துச் சிதறியமையால் பரிதாபகரமாக இறந்துபோன செய்தியைத் தருகிறது. இத்தகைய பல்வேறு துயரங்களை ஈழத்தமிழர்கள் சந்தித்துள்ளமையை ஈழத்துப் புகலிட இலக்கியங்களினூடாக அறியமுடிகின்றது.

பொ. கருணாகரமூர்த்தியின் 'வாழ்வு வசப்படும்' (1996) நாவல் மேற்கு ஜேர்மனியில் அகதிமுகாமாகவுள்ள டியூலிங்ஸ் ஹோட்டலிலுள்ள மூன்றாம் தளத்தில் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ள இலங்கை அகதிகளான முத்துராசா, அத்வைகன், திலகன், நகுலன் ஆகியோரது அன்றாட வாழ்வைச் சித்திரிக்கின்றது. இந்நாவலாசிரியரின் மற்றொரு நாவலாகிய 'ஒரு அகதி உருவாகும் நேரம்' (Karunakaramoorthi, P., 1996) இலங்கைத் தமிழர் ஒருவர் அகதியாக நுழைவது தொடக்கம் அரசியற் தஞ்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சாதகப்பாடுள்ள நாட்டில் சேர்வது வரையில் எதிர்கொள்கின்ற பல்வேறு இடர்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் எடுத்துக்கூறுகின்றது. தாமரைச்செல்வியின் 'உயிர்வாசம்' என்ற நாவல் கடல்வழியாக அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தோர் பட்ட துயரங்களையும் அகதிமுகாம் வாழ்வினையும் குடியரிமைக்கான விசாரணைகளையும் விபரிக்கின்றது.

4.2. தொழில் நிலை

எண்பதுகளுக்குப் பின்னர் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்றோர் ஆங்கிலக்கல்வி அற்றவர்களாகவிருந்தனர். புகலிடம் பெற்ற நாட்டில் தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தகுதிப்பாடுகளற்றவர்களாகவே பெரும்பாலான ஈழத்தமிழர்கள் காணப்பட்டனர். ஈழத்தில் உயர்கல்வி சார் சான்றிதழ்களைப் பெற்றிருந்தவர்களாலும் கூட புகலிட நாட்டில் அத்தகைய கல்வி நிலைக்கேற்ற தொழிலைப் பெறமுடியாதிருந்தது. இதன்காரணமாக தொழிலைப் பெறுவதில் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டனர். புகலிட நாடுகளில் அந்நாட்டவர்கள் செய்ய விரும்பாத பாத்திரங்களைக் கழுவுதல், கூட்டுதல் சார்ந்த வேலைகளையே புகலிடத் தமிழர்கள் செய்ய வேண்டிய அவலநிலை காணப்பட்டது. இதனை பொ. கருணாகரமூர்த்தி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

"கோடை காலம் பிறக்கவும் ஒரு நாள் இன்று தொடக்கம் புதிதாக வந்த விதேசிகள் (Auslaender) மற்றும் பொருளாதார அகதிகள் எவரும் வேலைகள் செய்ய அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள் என ஜேர்மன் அரசு பட்டவர்த்தமாக அறிவித்தது. விதிவிலக்காக ஒரு உப விதியும் செய்யப்பட்டிருந்தது. அஃது இவர்கள் உணவகங்களில் ஜேர்மன்காரர் செய்ய மணப்படாத கோப்பை கழுவுதல், அதிகாலையில் ஒரு மணிக்கு விடுகளுக்குச் செய்திப்பத்திரிகைகள்



விநியோகித்தல் போன்ற சிலவற்றைச் செய்யலாம் என்பதாகும்” (Karunakaramoorthi, P., 1996, p.107)

“இங்கும் முப்பது வருஷங்களாக அதிகாலையில் பெர்லினின் எந்தப் பகுதியையாவது ஒருதரம் வலம் வந்தீர்களாயின் அங்கே எங்குலக்கொழுந்தொன்று வண்டியிலோ மிதியுந்தியிலோ பத்திரிகை விநியோகித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேகலாம். அதாவது அஃது நம்மவர்களுக்கேயான தொழில் என்றாகிப் போனது” (Karunakaramoorthi, P., 1996, p.107)

இலங்கையில் உறவினர்களை விட்டுத் தனித்தனியாகவே பெரும்பாலும் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்தார்கள். பின்னரே குடும்பத்தினரை இணைத்துக்கொண்டனர். புகலிட நாட்டில் அகதிமுகாங்களில் இருந்தபோதிலும் அகதிகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற உதவிப் பணத்தில் சிக்கனத்தைப் பேணி உறவினர்களுக்குப் பணம் அனுப்பவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை காணப்பட்டது. அவ்வேளையில் பணம் எப்படிக்கிடைக்கின்றதென்ற கேள்விக்குப் பதிலாக ஏதாவதொரு வேலைசெய்வதாகப் பொய்யைச் சொல்லிக் கடிதம் எழுதி அனுப்புகின்ற நிலைமையும் காணப்பட்டுள்ளது. இதனை பொ. கருணாகரமுர்த்தி பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

“சமூக உதவிகள் அலுவலகம் தரும் 300 மார்க்கில் ஒவ்வொருவரும் எப்படியாவது 100 மார்க்கை சேமித்து ஊருக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். பணவிடைச் செலவைக் குறைப்பதற்காக 3 மாசத்துக்கொருமுறை அனுப்புவதே சிக்கனமான நடைமுறை. பணம் எப்படிக்கிடைத்தது எனக்குடையும் வீட்டுக்காரர்களுக்கு கடிதங்களில் ஒரு பூக்கடையில் சிலமணிநேரம் வேலை செய்கின்றேன் என்றோ, ஒரு மளிகைக்கடையில், கடதாசி அட்டைகளில் வரும் பொருட்களைப் பிரித்து விறாக்கைகளில் அடுக்க சிலமணிநேரங்கள் உதவி செய்கின்றேன் என்றோ கற்பனைக்கேற்பப் பொய்கள் முடையப்படும்.” (Karunakaramoorthi, P., 1996, p.76)

அதேவேளை சிலர் தமக்கு வழங்கப்படும் உதவிப் பணத்தில் ஒரு தொகையை தம் வீடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டிய நிலையிருந்தமையால் ஜெர்மனியர்கள் தமது நாய்களுக்கும் பூனைகளுக்கும் உணவாக வாங்கிக்கொடுப்பவற்றை தாம் வாங்கி உண்டு வாழ்வைக் கழித்தமையையும் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. இவ்வாறு தொழில்நிலை சார் சவால்களும் அனுபவங்களும் பல படைப்புக்களின் பேசுபொருளாகியுள்ளன.

4.3. அடையாள நெருக்கடியை (Identity Crisis) எதிர்கொள்ளல்

பண்பாடு மனிதர்களாலும் அவர்கள் வாழும் சூழலாலும் கட்டமைக்கப்படுவதாகும். ‘மனித சிந்தனையையும் நடத்தையையும் சமூக ரீதியாக ஒழுங்குபடுத்துவதே பண்பாடாகும்’ என்பார் எட்வர்ட் டெய்லர் (Edward Tylor) (Krishnaraja, S., 2010, p.6). பண்பாடு சமூக அடையாளப்படுத்தலின் அடிப்படைக் கூறாகவும் விளங்குகின்றது. ஈழத்தமிழர்க்கென தனித்துவமான பண்பாட்டம்சங்கள் உள்ளன. அவை தமிழர்களின் அடையாளமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. காலனித்துவ காலத்திலிருந்து தற்காலம் வரையும் கீழைத்தேய சமூகத்தின் பண்பாட்டு வேர்கள் சிதைவுகளைச் சந்தித்து வரும் அதேவேளை அவற்றைப் பாதுகாக்கும் கரிசனைகளும் இடம்பெறுகின்றன. இச்சூழலில் ‘புலம்பெயர்ந்து சென்றோரும் தாம் வாழுகின்ற நாடுகளிலும் தம் பண்பாட்டு நடைமுறைகளை அடையாளப்படுத்தும் செயற்பாடுகளையே மேற்கொள்கின்றனர்’ (“Maintaining national culture abroad is one way of cultivating diasporic identity” (Gamlen, 2008, p.843). இவ்வழி தமிழர்களும் தாம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் தம் பண்பாட்டு நடைமுறைகளைத் தொடரவும் அடையாளப்படுத்தவும் முற்படுகின்றனர். எனினும் இது சவால்மிக்கதொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. முற்கூறியதன்படி பண்பாடு நிலத்துடனும் மனிதர்களுடனும் தொடர்புடையதென்ற வகையில் தமிழர்களின் பண்பாடும் புலம்பெயர் நாடுகளின் பண்பாடும் வேறுவேறானதாக இருப்பதே இதற்கான அடிப்படையாகும்.

புலம்பெயர் நாடுகளிலேயே பிறந்து அங்குள்ள பிள்ளைகளுடன் பழகி வாழத் தலைப்பட்ட இலங்கைப் புலம்பெயர் பிள்ளைகள் அந்நாடுகளின் பண்பாடுகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பின்பற்றி நடப்பதும் புலம்பெயர் தேசத்தின் சமூகத்துடன் இணைவாக்கம் பெறுவதும் தவிர்க்கமுடியாததாகும். ஜெர்மனியில் வாழும் புலம்பெயர் தமிழ்ப் பெண்ணாகிய அன்பராசனி, தானொரு ஜெர்மனிய சமூகதாயத்தைச் சேர்ந்தவள் என்று ஏற்றுக்கொள்வதை அவளது பின்வரும் கூற்று எடுத்துக்காட்டுகின்றது:



'I am brought up in a multicultural or multi-ethnic society. To put it in other words, I am neither 100% German nor Tamil. I am rather a German citizen with Tamil origins grown up in a metropolitan area' (Michaelar.Told, 2014, p.128).

புலம்பெயர் நாடுகளின் பண்பாட்டைக் கைக்கொள்ளமுற்படும் தம் பிள்ளைகளின் நடத்தைகளைக் கண்டு பெற்றோர்கள் அதனைப் பாரிய பண்பாட்டுக்கொலையாக - அதிர்ச்சியாகப் பார்க்கின்றனர். அகதியாகப் புலம்பெயர்ந்து வந்து தமது பிள்ளைகளைப் பண்பாட்டோடு வளர்க்கமுடியாதவர்களாக ஆகிவிட்டேமென்று ஏங்குகின்றவர்களாக பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் காணப்படுகின்றனர். பொ. கருணாகரமூர்த்தியின் கிழக்கு நோக்கிச் சில மேகங்கள் நூலிலுள்ள 'பர்வதங்களும் பாதாளங்களும்' என்ற கதை, புலம்பெயர் சூழலில் தன் பிள்ளை தொடர்பாக தாய்க்கு இருக்கும் அச்சமான மனநிலையினை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

திருமணத்திற்கு முந்திய பாலியல் நடத்தை என்பது தமிழ்ப்பண்பாட்டிற்கு முரணானதாகும். ஆனால் தமிழர்கள் வாழும் புகலிட நாடுகளில் இதுவொரு சிக்கலான விடயமாகப் பார்க்கப்படவில்லை. சமூகத்தால் புரிந்துகொள்ளப்பட்டதாகவே நோக்கப்படுகின்றது. பெற்றோரிடம் தமது படிப்பிற்குத் தேவையான பணத்தை எதிர்பார்க்காத அந்நாட்டுப்பிள்ளைகள் பால்வினைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு பணத்தினைச் சம்பாதித்து கல்வி கற்கின்ற நிலையும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் உண்டு. இது அரசியல் தஞ்சக்கோரிக்கையாளர்களாக புலம்பெயர்ந்து சென்ற இலங்கைத் தமிழர்களால் அதிர்ச்சியானதாக - தம் பண்பாட்டைச் சீரழிக்கும் செயலாக நோக்கப்படுவதனால் பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். இதனால் தம் பிள்ளைகளுக்கு இலங்கையில் திருமணச் சம்பந்தங்களைச் செய்துகொள்வதும் ஒரு நடைமுறையாக உள்ளது.

சமூக அடையாளப்படுத்தலின் அடிப்படைக்கூறுகளுள் மொழி முக்கியமானதாகும். மொழி கருத்துப்பரிமாற்ற ஊடகமாக மட்டுமன்றி பண்பாட்டு அடையாளங்களைத் தாங்கி நிற்கும் ஆணி வேராகவும் அமைகின்றது. இதனாலேயே மொழியை இழக்கும் சமூகம் தனக்கான பண்பாட்டு அடையாளங்களை இழந்து வரலாற்றில் மங்கிப்போவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனமுரண்பாட்டுக்கான அடிப்படைக் காரணிகளுள் ஒன்றாக தமிழ்மொழிப் புறக்கணிப்பும் இருந்தமை யாவரும் அறிந்ததொன்றாகும். தாய் நாட்டை விட்டு புலம்பெயர்ந்து புதிய சூழலில் வாழ முற்பட்டபோதுதான் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்தவும் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்குக் கொண்டு செல்லவும் முடியாத சவாலை எதிர்நோக்கத் தொடங்கினர். புலம்பெயர்ந்து சென்றோரின் இளந்தலைமுறையினர் தாம் பிறந்து வாழும் நாட்டின் மொழியைக் கற்று அந்த மொழியையே தாய்மொழியாகக் கொண்டு கல்வி கற்கவும் தலைப்பட்டனர். இது தவிர்க்கமுடியாததாகும். மொழிப்பயன்பாட்டின் நிலைப்பை வாழ்வியல் சூழலே தீர்மானிக்கின்றது. தாம் பிறந்து எந்த மொழியில் கல்வி கற்கின்றார்களோ அதுவே அவர்களின் பிரதான மொழியாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது என்பதற்கமைய புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச்சமூகம் தாம் தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தைத் தருகின்ற தம் தமிழ் மொழியைப் பேணமுடியாதவர்களாகிவிட்டனர்.

புகலிட நாட்டில் பிறந்து அங்கே கல்வி கற்கும் தமிழ்ப்பிள்ளைகளில் பெரும்பாலானோருக்குத் தமிழை ஒழுங்காகப் பேசத் தெரியாத நிலை காணப்படுகின்றது. இதற்குக்காரணம் கல்வி கற்கும் மொழியாகவும் நண்பர்களுடன் பேசும் மொழியாகவும் அந்நாடுகளின் மொழியே காணப்படுவதனாலாகும். நண்பர்களுடன் சுற்றுலா சென்ற டென்ஷி என்ற தமிழ்ப் பெண் (டொச் மொழி தெரியாத) தன் தாயுடன் தொலைபேசியில் தமிழில் கதைக்கும்போது நண்பர்கள் கேட்டால் கேலி செய்வார்கள் என்பதனால் கதைக்க மறுக்கின்றாள்.

"அம்மா வையுங்கோ... நெடுக தமிழிலை கதைக்க எல்லாப் பிள்ளைகளும் பார்க்குதுகள்" என டென்ஷி கெஞ்சி தாயிடமிருந்து விடுபடுவதாயும் அந்த ஓர் கிழமை ஓடிப்போனது. (Jeevakumar, V., 2008, p.83)

இது புகலிட நாட்டில் இளையோர் மத்தியில் தமிழ் மொழியின் நிலையைக் காட்டுகின்றது. புலம்பெயர் தமிழர்கள் தமது பிள்ளைகளை தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களில் விட்டு தமிழைக் கற்பிக்கின்ற நிலையும் காணப்படுகின்றது. இருந்தும் கல்வி கற்கும் மொழியாகவுள்ள ஐரோப்பிய மொழியே இளையோரின் பயன்பாட்டு மொழியாக அமைந்துள்ளதெனலாம்.

நெற்றியில் திருநீறும் சந்தனமும் அணியும் இந்துப்பண்பாடு புகலிடப் பண்பாட்டில் விரும்பத்தகாத ஒன்றாக ஏனையவர்களால் பார்க்கப்படுவதையும் ஜீவகுமாரன் அவரது கடவுச்சீட்டு நாவலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தொழிலிற்குச் செல்லும் முதல் நாள் என்பதனால் தமிழ் என்பவனின்



மனைவி அவனுக்குச் சந்தனப்பொட்டை வைத்து வழி அனுப்பிவிட அவ்வாறே தொழிலுக்குச் சென்ற அவன் அவ்வலுவலகத்தில் பணிபுரிவோரால் உதாசீனப்படுத்தப்படுகின்றான்.

பெரும்பாலான ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒவ்வொரு இனக்குழுமும் தத்தமது சமய நடைமுறைகளை பிறிதொரு இனக்குழுமத்திற்கு இடையூறு இல்லாமல் மேற்கொள்ள முடியுமென்றாலும் கூட பல்லின மக்கள் வாழும் சமூகத்தில் சுய அடையாளங்கள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுவது தவிர்க்கமுடியாததாகின்றது என்பதையே ஆசிரியர் இக்கதையினூடாக புலப்படுத்தியுள்ளார்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் சமூகமொன்று தன் தாய்நாட்டின் பண்பாட்டு அடையாளங்களை இழத்தல் பொதுவானதொரு அம்சமாகும். இதற்கு புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகமும் விதிவிலக்கல்ல என்பதை புகலிடத் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆதாரப்படுத்துகின்றன.

4.4. கல்வி நிலை

இலங்கையில் இடம்பெற்ற கொடிய யுத்தம் தமிழர்களின் கல்வியில் பெருத்த தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பெருமளவான இளைய சமூகத்தினர் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்தனர். இதனால் 1980களுக்குப் பின்னர் தமிழர் கல்வியில் வீழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. இப்பின்புலத்தில் இக்காலப்பகுதியில் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்கள் தாம் புகலிடம் பெற்ற நாடுகளில் தமிழர் கல்வியை வளர்க்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். குறிப்பாக புலம்பெயர் தமிழர்கள் தமிழ்மொழி, தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழர் ஒருங்கிணைப்பு என்பவற்றை நோக்காகக்கொண்டு தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களை உருவாக்கினர். புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவி செயற்பட்டமை தொடர்பாக துசிந்தா சோமலிங்கம் குறிப்பிடும் பின்வரும் கூற்று நோக்கத்தக்கதாகும்:

Since the 1980s, the diaspora Tamils, driven by the desire for an autonomous and sovereign homeland, developed a strong commitment to education that takes into account the Tamil culture, in order to prevent the loss of their linguistic and cultural heritage. At the beginning of the migration period, the Tamil schools started as small local friendship and family services, and over the years they became highly institutionalized under the influence of globalization and transnationalization (Somalingam, Thusinta. 2015, 178).

2014இல் மேற்கொண்ட ஆய்வில் ஜெர்மனியில் 6500 மாணவர்களையும் 941 தொண்டர் ஆசிரியர்களையும் கொண்ட 136 பாடசாலைகள் உள்ளமையை சோமலிங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பள்ளிக்கூடங்களின் செயற்பாடுகள் இலங்கையின் புலம்பெயர் சிறுவர்களை நோக்காகக்கொண்டிருந்தமையை அவரது பின்னுள்ள கூற்று எடுத்துக்கூறுகின்றது:

The schools are intended Primarily for Tamil immigrant Children from Sri Lanka, because only language and Cultural elements of the Sri Lankan Tamils are taught (Somalingam, Thusinta. 2015, p.178).

புலம்பெயர் தமிழ்ச்சிறுவர்கள் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஜெர்மனிய பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றன. எனினும் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்றோருக்கான கல்வி என்பது சவால்மிக்கதொன்றாகவே காணப்பட்டது. மொழிப் பரிச்சயம் இன்மையால் பெற்றார் தமது பிள்ளைகள் கற்கும் பாடசாலையுடனோ ஆசிரியர்களுடனோ தொடர்புகளைப் பேணுவதிலும் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் நிலை காணப்பட்டது. அதேவேளை அந்நியப் படுத்தப்பட்ட - உறவுகளின் தொடர்பற்ற சூழலில் பெற்றோர் 'வீடியோ கசட்' பார்ப்பதை ஒரு தீவிர பொழுதுபோக்குச் செயற்பாடாக மேற்கொள்ளும் நிலையும் அதனால் குழந்தைகளின் கல்வி கற்கும் சூழல் அற்றுப்போன நிலையும் காணப்படுகின்றது. பார்த்திபனின் 'அத்திவாரமில்லாத கட்டடங்கள்' சிறுகதை கல்வி கற்கும் சூழலை இழந்து நிற்கும் வினோத்தின் பரிதாப நிலையினை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

4.5. ஒடுக்குதலை எதிர்கொள்ளல்

புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்கள் தாம் புகலிடம் பெற்ற நாடுகளிலுள்ள அடிப்படைவாத மற்றும் தீவிர போக்குடையவர்களால் நிறம், மொழி சார்ந்து பல்வேறு விதமான ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்கொண்டனர். குறிப்பாக நவநாஜிகள் புலம்பெயர் தேசத்தில் பிறநாட்டவர்களின் நடத்தைகளைக் கண்டு பொறாமைப்படுபவர்களாகவும் கலவரங்கள் செய்பவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். ஜெர்மனி,



சுவிஸ், நோர்வே, பிரான்ஸ் முதலான நாடுகளில் நவநாஜிகளின் செயற்பாடுகள் புலம்பெயர்ந்தோரைத் துன்பப்படுத்தும் வகையில் காணப்படுகின்றன. ஜேர்மனி, நோர்வே முதலான நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் நவநாஜிகளால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகுவதை புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் பதிவுசெய்துள்ளனர். பார்த்திபனின் கனவை மிதித்தவன் நாவலில் ஜேர்மனியில் வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் நவநாஜிகளால் துன்புறுத்தப்படுவது எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது.

புகலிட தேசத்தில் கறுப்பின மக்களுக்கெதிரான பொதுவான ஒரு ஒடுக்குதலாக நிறுவாதம் காணப்படுகின்றது. கறுப்பினத்தவர்கள் கீழ்த்தரமானவர்கள் என்பதுடன் வறுமையுற்ற நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் என்றும் கருதும் மனோநிலை வெள்ளை இனத்தவர்களின் ஒரு பகுதியினரிடம் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக அடிப்படைவாத செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் சுதேசிகளிடம் காணப்படுகின்றது. இதனாலேயே அவர்கள் தமிழர்கள் உள்ளிட்ட கறுப்பின மக்களை 'கறுப்புப் பன்றிகள்', 'பன்றி நாய்', 'பன்றி அகதி' முதலான சொற்களைப் பயன்படுத்தி தமிழர்கள் மீது வெறுப்பையும் கோபத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். பார்த்திபனின் 'அத்திவாரமில்லாத கட்டடங்கள்' சிறுகதை, ஜேர்மனிய பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் தமிழ்ச் சிறுவனான வினோத், மார்க்கோஸ் என்ற வெள்ளை இனச் சிறுவனால் 'கறுப்பன்' என்றும் 'கறுப்பனே உனது நாட்டுக்குப்போ' என்றும் கூறி துன்புறுத்துவதை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

ஈழத்தமிழ் அகதிகள் மட்டுமன்றி மூன்றாம் உலக நாடுகளிலிருந்து சென்றோர் அனைவரும் கருப்பர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் நிறுவாதப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். வாழ்வுக்கு உத்தரவாதத்தைத் தேடிச் சென்றோர் தாம் சென்ற நாடுகளில் நிறுவாதத்தால் பாதிக்கப்படுவதை நிருபாவின் பின்வரும் கவிதை வரிகள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன:

அம்மா
நாங்கள் ஏன் அகதிகளானோம்?
என் தாய் நாடு எங்கே?
என் தாய் மொழி எது?
நாங்கள் ஏன் கருப்பர்களாகவிருக்கிறோம்?
அவர்களால் ஏன்
ஒதுக்கப்படுகின்றோம்?
துருக்கித் தோழி ஏன் எரிக்கப்பட்டாள்?

மேலதிக வகுப்பு வசதிகளுடன் டொச் பாடத்தை மிகுந்த கவனத்துடனும் ஈடுபாட்டுடனும் கற்று வரும் சினேகாவுக்கு, திறமைக்கு ஏற்ற 'புள்ளி' பரீட்சையில் கிடைக்காமல் போனமைக்கு இனவாதமே காரணமென்பதை நிருபாவின் 'உங்களுடைய மகள் நல்ல கெட்டிக்காரி' கதை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

மேற்கூறியவாறு நவநாஜிகளின் செயற்பாடுகளினாலும் நிறுவாதத்தினாலும் தமிழர்கள் மட்டுமன்றி கறுப்பினத்தவர் உள்ளிட்ட புலம்பெயர் சமூகம் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் நிலை காணப்படுகின்றது.

4.6. குடும்பச்சிக்கல்

குடும்ப உறவு நிலை சார்ந்து ஏற்படும் சிக்கல்களையும் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. புகலிடச் சூழலிலும் சீதனத்தினால் பெண்கள் பாதிக்கப்படுதல் தொடர்ந்தவண்ணமே இருப்பதை புகலிடப் படைப்புக்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. பார்த்திபனின் 'கல்லான கணவன்' சிறுகதை, சீதனத்தை காரணமாக வைத்து மனைவியைத் துன்புறுத்தும் கணவனின் கொடுமையை எடுத்துரைக்கின்றது. பார்த்திபனின் 'ஆண்கள் விற்பனைக்கு' நாவலும் சீதனக் கொடுமையினையே எடுத்துக் கூறுகின்றது.

புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ் இளைஞர்கள் அந்நாட்டுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்கின்ற நிலைப்பாடு காணப்படுகின்றது. தமிழ்ப்பண்பாட்டினால் ஈர்க்கப்பட்ட அந்நாட்டுப் பெண்கள், இலங்கையிலிருந்து சென்ற புலம்பெயர் இளைஞர்களைத் திருமணம் செய்ய விரும்புகின்றமையும், இளைஞர்கள் தாம் அந்நாட்டின் குடியரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் பணத்தைப் பெறுவதற்கும் ஓர் உபாயமாக அந்நாட்டின் பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்புகின்றமையும் இதற்கான முக்கிய காரணமாகவுள்ளன. பொ. கருணாகரமூர்த்தியின் பெர்லின் நினைவுகள் நூலில் பாலியல் நடத்தையில் ஈடுபடும் ஜேர்மனிய பெண்ணின் கூற்றாக வரும் பின்வரும் பகுதி இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்:



எத்தனையோ இளைஞர்கள், அதிலும் குறிப்பாக வெளிநாட்டுக்காரர்கள் தங்கள் விசாப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கவோ, பணத்துக்காகவோ நடுவயதும் கடந்த பெண்களைத் திருமணம் செய்து கைகோர்த்து இழுத்துக்கொண்டு திரிகிறார்களே (Karunakaramoorthi, P., 2014, p. 374).

தம் சமூக அமைப்பே மேலானது என்று கருதும் மனநிலை தமிழ்ச்சமூகத்தினரிடையேயும் காணப்படுகின்றது. இம்மனப்பாங்கு தாம் திருமணம் செய்து கொள்ளும் ஐரோப்பியப் பெண்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அவர்களுடன் பழகுவதற்கும் தடையாக உள்ளது. ஐரோப்பியப் பெண்களைத் தமிழ் இளைஞர்கள் திருமணம் செய்தபோதும் பெரும்பாலான திருமணங்கள் நிலைக்கவில்லை. தமிழ் இளைஞர்கள் தமிழ்ப் பெண்களை எப்படி நினைக்கின்றார்களோ அதனைப் போன்றே தாம் காதலிக்கும் பிற இனப் பெண்களையும் நோக்கமுற்பட்டனர். இந்நிலையினை ஐரோப்பியப் பெண்களால் சகித்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. பார்த்திபனின் 'காதல்' சிறுகதை தமிழ் இளைஞனான ஜீவனுக்கும் ஜேர்மனிய (டொச்) பெண்ணான ஸில்வியாவுக்கும் முளைத்த காதல் அறுந்து போனமையையும் ஜேர்மனிய பெண்ணை ஜேர்மனிய பண்பாட்டுப் புரிதலுடன் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத தமிழ் இளைஞனின் நிலையினையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. குறிப்பாக ஆண் மேலாதிக்கம் பெற்று நிற்பதையும் ஆணுக்குப் பெண் சரி நிகர் என்ற நிலையினை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஆண் வர்க்கத்தின் நிலைப்பாட்டினையும், இன்னும் சுருங்கக் கூறின் இன்னும் மாறாத தமிழ்ச் சமூகத்தின் குடும்ப அதிகார நடத்தைசார் கீழ் நிலையினையும் இச் சிறுகதையினூடாக பார்த்திபன் எடுத்துக் கூறியுள்ளார் (Parthipan, 1988; 1998a; 2017)

4.7. சாதிப் பிரச்சினைகள்

சாதி மேலாண்மை காரணமாக நிகழும் சமூக ஒடுக்குதல்கள் தொடர்ந்தவண்ணமேயுள்ளன. திருமணம், வழிபாடு, உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள், ஆடை அணிதல், கல்வி, தொழில், பொருள் தேடல் முதலான அனைத்திலும் சாதியை மையப்படுத்திய பேதங்காட்டலும் அடிமைப்படுத்தலும் தொடர்கின்றன. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இதுவொரு பழைய பொருண்மையாகும். பல்வேறு எழுத்தாளர்கள் இப்பொருள் சார்ந்து தமது படைப்புக்களை ஆக்கியுள்ளனர். எழுபதுகள், எண்பதுகள் காலப்பகுதியில் இப்பொருள் சார்ந்து பல படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. புகலிட எழுத்தாளர்களது படைப்புகளிலும் சாதி ஒடுக்குமுறை வெளிப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். புகலிட நாடுகளிலிருந்து வெளிவந்த முதல் நாவலான அடையாளப்படுத்தப்படுகின்ற பார்த்திபனின் வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள் (1987) என்பதும் சாதி ஒடுக்குமுறையினையே பேசுபொருளாக்கியுள்ளது. இதன்மூலம் ஈழத்துப் புகலிடத் தமிழர்கள் மத்தியில் சாதி ஒடுக்குதல்கள் நிகழ்வதும் அதுபற்றி எழுதவேண்டிய தேவை தற்காலம் வரை உணரப்பட்டிருப்பதும் தெரிகின்றது.

ஜீவகுமாரனது புனைகதைகளிலும் சாதி ஒடுக்குமுறை பேசப்பட்டுள்ளது. இவரது மக்கள்...மக்களால்...மக்களுக்காக... (2009) என்ற நாவலில் சாதி நடைமுறைகள் காரணமாக நிறைவேறாமல் போன காதல் பேசுபொருளாகியுள்ளது. இவரது 'விவாகரத்து' என்ற கதையில் சாதி ஒடுக்குதலே விவாகரத்துக்கான காரணமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கதையில் தன்மனைவி தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவள் என்பதை அறிந்தவுடன் 12 வருட திருமண வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் சபேசன் என்ற பாத்திரத்தை சாதியத்தை பற்றுக்கோடாகக்கொண்ட மனித நேயமற்ற மனிதர்களின் வகைமாதிரியாகக் காட்டியுள்ளார், ஆசிரியர். ஜீவகுமாரனின் கழிப்பு என்ற கதையும் சாதியை மையப்படுத்திய சமூக விலக்கினையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இக்கதையில் சாதியால் தாழ்த்தப்பட்டோர் இங்கு தீண்டத்தகாதோராக பேதங்காட்டப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழர்கள் சாதி ஒடுக்குதல் காரணமாக புறக்கணிப்புக்கும் பேதங்காட்டலுக்கும் உட்படும் நிலை தொடர்வதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

5. முடிவுரை

1980கள் காலப்பகுதியில் இருந்து இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனமுரண்பாட்டுச் சூழல் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்களுக்கு அந்நாடுகள் புகலிடமளித்தன. அதன் காரணமாக வேறு நாடுகளிலும் புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகங்கள் உருவாக்கம்பெற்றன. ஒரு நாட்டை விட்டு நீங்கி பிறிதொருநாட்டில் சென்று வாழ்கின்றபோது எதிர்கொள்கின்ற புதிய அனுபவங்களை புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகமும் எதிர்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அவ்வனுபவங்கள் அகதிநிலை, தொழில், கல்வி, பண்பாடு, மொழி, காலநிலை என விரிந்து அமைந்தன.



புலம்பெயர்ந்து சென்று தாயக ஏக்கங்களையும் போரின் கொடிய தன்மைகளையும் வெளிப்படுத்திய இலக்கியங்களின் தேவை இன்று அற்றுப்போயிருக்கின்றன. இலங்கையில் போர் முடிவுற்றுப் பன்னிரண்டு வருடங்கள் கடந்திருக்கின்றன. போருக்குப்பின்னரான ஈழச்சூழல் பற்றி புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதும் குறைந்துவிட்டது. புலம்பெயர்ந்து சென்ற புதிதில் தமிழர்கள் எதிர்கொண்ட அகதி வாழ்க்கை, மொழி, காலநிலை என்பவற்றுக்கு முகங்கொடுத்தலுடன் தொடர்புடைய அனுபவங்கள் தற்போது பழையனவாகிவிட்டன. அவை பற்றிய எழுத்துக்களின் அவசியமும் காலவதியாகிவிட்டன. ஆனால் புலம்பெயர்ந்து சென்ற முதலாம், இரண்டாம் தலைமுறையைச் சார்ந்தோர் தமது பண்பாட்டு அடையாளங்களை நிலைநிறுத்த முடியாதவர்களாகத் திண்டாடுவது தொடர்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அதேவேளை தமிழ் மொழியைப் பேசவும் எழுதவும் இயலுமான நிலையிலும் அதிகமான இளையோர் இல்லை. ஆகவே எதிர்காலத்தில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தமிழ்மொழி அல்லாத மொழிகளிலேயே தமது இலக்கியங்களைப் படைக்கும் நிலை தோன்றும். தமிழ்ப் பண்பாட்டு அடையாளங்களை இழந்து தாம் வாழும் பண்பாட்டோடு ஒன்றித்துப்போகும் சூழலே அதிகமாக உண்டு.

References

- Jeevakumaran, V., (2008) people... By people... For the people, Mithra Arts Creations, Tamil Nadu, India
 Karunakaramoorthi, P., (1996) Some clouds facing east, Sneha Publications, Chennai, India
 Karunakaramoorthi, P., (1996) The time when a refugee is formed, Sneha Publications, Chennai, India
 Karunakaramoorthi, P., (2014) Memories of Berlin, Kalachuvadu Publications, Chennai, India
 Krishnaraja, S., (2010) Cultural and Social Metaphysical Vision, Kumaran Book house Colombo, Sri Lanka
 Parthipan, (1988) Men for sale, South Indian Company, West Germany
 Parthipan, (1988a) Dream Trampler, Thoondil, Kalam, Germany
 Parthipan, (2017) Short Story Volume, Tamilachu, Switzerland

Acknowledgement

Nil

Funding

This study was not funded by any grant

Conflict of interest

The author declare that they have no actual or potential conflict of interest, including financial, personal or other relationships with people or organizations that could have inappropriately influenced this work.

About the License

© The author(s) 2021. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

J. Kennedy, The Problems of Survival for the Diasporic Sri Lankan Tamil Society Depicted in the Sri Lankan Tamil Diasporic Literature, Indian Journal of Tamil, 2(2) (2021) 9-17. <https://doi.org/10.34256/ijot2122>

